

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1572 usque ad annum 1581

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118642

§. 54. Sancti Caroli zelus, & charitas grassante pestilentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67232)

rus eo properabat, cumque ibidem e-
 doceretur, quod pestis violentia Me-
 diolanensis urbs vexari inceperit, &
 Gubernator unacum præcipuis Proce-
 ribus e civitate excesserit, ipse quan-
 tocius illuc revertebatur, ubi plateas
 innumeris pene infirmis obsessas repe-
 riebatur, qui una omnes charitatis suæ
 subsidia, opemque tanquam Filii a
 Patre suo petebant: Carolus vero mox
 solemnes supplicationes, jejunia, publi-
 casque indixit preces ad placandam Dei
 iram, seu disponendos Diæcesanos
 suos, ut sese divinis flagellis in pœni-
 tentiæ spiritu recipiendis submitterent.

Sæcul. XVI.
 A. C. 1576.

§. LIV.

*Sancti Caroli Zelus, & charitas
 grassante pestilentia.*

Sub idem tempus quidam Hispaniæ
 Regis Ministri, necnon Magistratus
 sanctum Archipræsulem supplicatum
 venerant, ut hujus calamitatis tempore
 urbis suæ curam in se susciperet, &
 salutaribus mandatis cuncta disponderet,
 quæ ad sistendum imminentis mali pro-
 gressum necessaria judicaverit. Hos
 sanctus Carolus perbenigne excipiens
 eis pollicebatur, quod se, suam vi-
 tam, bonaque cuncta in populi sui ob-
 sequium impendere velit: illos tamen
 impense rogabat, ut iidem suam quo-
 que

*Griff. c. 2.
 Ripemont.
 in vita
 S. Caroli.*

Sæcul. XVI.

A. C. 1576.

que operam jungere, ac nullatenus, prout eorum jam plures fecissent, urbem deferere vellent. Postea animo suo perpendens, quod hæc pestis flagellum sit, quo Divina Nemesis homines castigare paret, se tanquam omnibus totius populi peccatis obnoxium reputans a semetipso publicam poenitentiam incipere statuit, unde singulis diebus corpus suum jejuniis macerans, non nisi nuda humo cubabat, simulque universo populo tres solemnes supplicationes indicebat, ad quas pene innumeri homines concurrebant, & quamvis amicorum suorum quamplurimi illum summis precibus, ut recederet, urgerent, specioso prætextu obtendentes, ut vitam suam in populi sui utilitatem diutius conservaret, nec suæ diæcesis partem nondum peste infectam necessaria ope destitueret: ast Carolus rejectis omnibus hisce suasionibus, non nisi illis obsecundabat consiliis, quæ eidem illa suggerebat charitas, quam ipsi supremus Pastorum Pastor pro grege suo instillabat: quapropter unacum Filiis suis in urbe subsistens pro eorum salute vitam suam immolare constituit, ut verò suæ conscientiae tranquillitati consulere, nec quicquam temere aggrederetur, plurimos tam insigni pietate, quam profunda eruditione clarissimos

mos

mos Viros hanc ob rem accersitos con- Sæcul. XVI
A.C. 1576.
sultabat, illos efflictim rogans, ut libe-
re suam quisque sententiam ediceret, ac
decideret, utrum ipse tanquam Medio-
lanensis Episcopus peste urbem suam
Episcopalem depopulante, si ejus plebs
gravissimis malis exposita relinqueretur,
ibidem persistere, atque infirmis opem
præstare teneretur, anve salva reli-
gione inde recedere posset?

§. LV.

*Carolus amicorum suorum discessum
suadentium consilia rejiciens.*

Illi viri, quos in consilium S. Carolus Ginss. l. c.
vocabat, decidebant, quod vitam
suam non evidenti periculo exponere,
sed potius eam in utilitatem suæ diæ-
cesis, cujus Mediolanum non nisi uni-
ca pars esset, conservare teneretur, præ-
cipue cum juxta ejus mandata infirmis
abunde succurri posset, ipse vero sedu-
lo considerare deberet, quod ejus Per-
sona Ecclesiæ tantam afferret utilita-
tem, ut sibi non æque, ac cuivis alteri
Episcopo de sua vita disponere inte-
grum relinqueretur, cum juxta divinæ
Providentiæ leges ad altiora selectus ef-
se videatur. Verum hæc decisio, quan-
tumvis iidem illam pluribus exemplis,
ac testimoniis fulcire niterentur, sancti
Cardinalis animum non convincebat,

X 3

æri-